ISSN 0132-4462.
№ 9 2006
ВЕРЕСЕНЬ

перець

Олег ГУЦОЛ

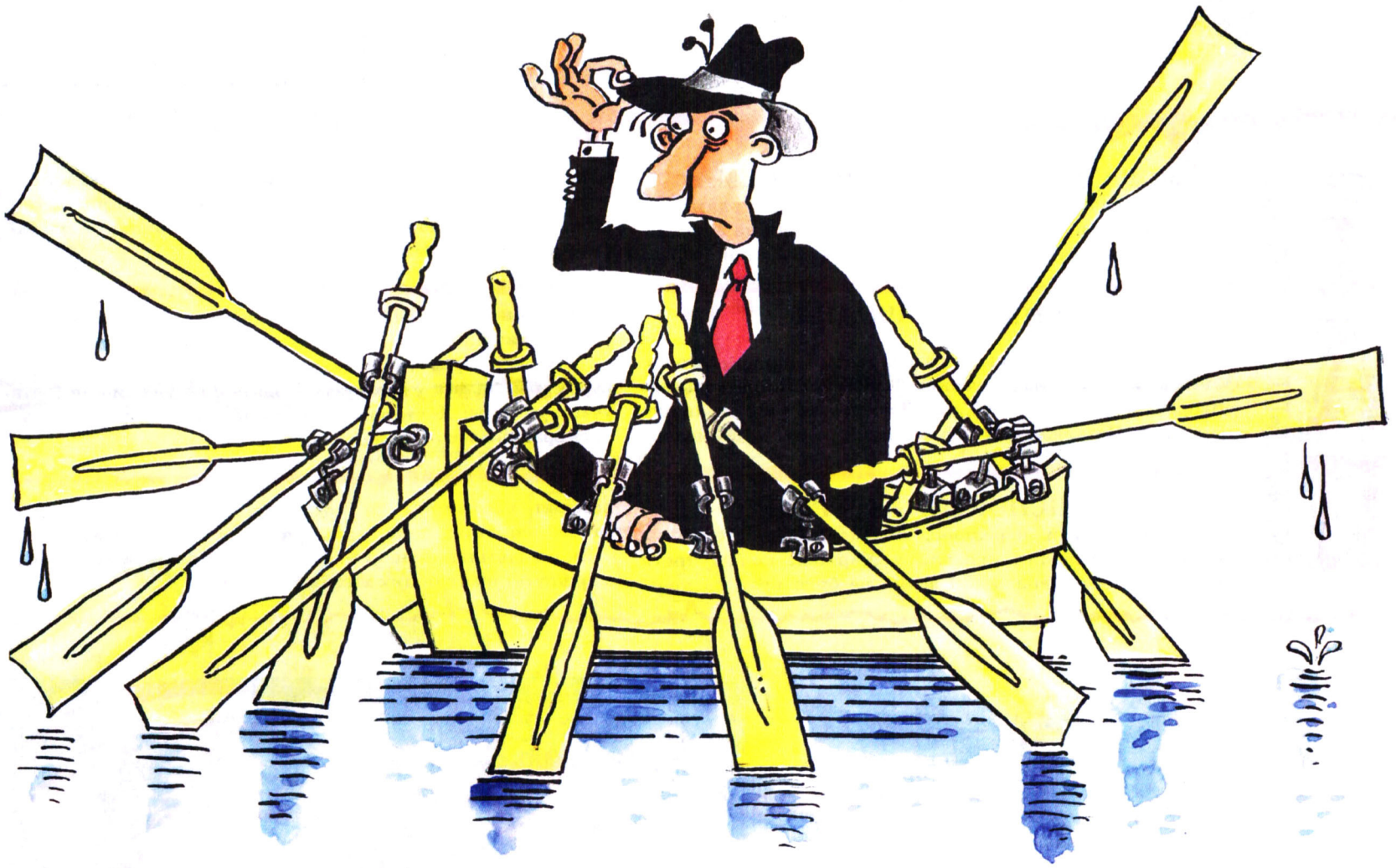

Василь ФЛЬОРКО

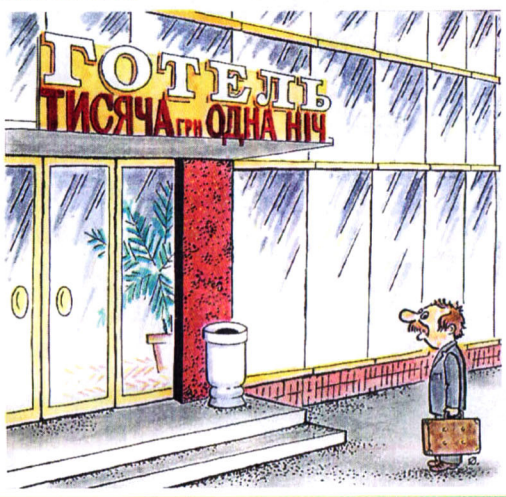

Володимир АДАМОВИЧ

Василь ФЛЬОРКО

Олексій КОХАН

Міні-байки

СИНИЦЯ ДО ЖУРАВЛЯ:
– Добре тобі у небі! А от побував би ти в руці.

СОКИРА ПРО НОЖА:
– Ну й дурень! Рубати треба, а він – ріже.

ОВОЧ ПРО ФРУКТ:
– Що воно за фрукт – не розгадаєш, поки не розкусиш.

МІСЯЦЬ ПРО СОНЦЕ:
– Спробувало б уночі посвітити.

СКАРГА СОБАКИ:
– Наче й гавкаю добре, а все одно не довіряють, на ланцюгу тримають.

Василь КОСТЮК.
м. Київ.

ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО «ПЕРЦЯ»

МОРАТОРІЙ Є, МОРАТОРІЮ НЕМА

Дуже «виважені» рішення приймають наші парламентарі. Скурпульозно вивчивши питання про ціни на електроенергію, газ і житло-комунальні послуги, вони приймають закон про мораторій на їх зростання. А через кілька днів, скурпульозно вивчивши питання, скасовують прийнятий ними закон про мораторій. Цікаво, чи всі закони готуються так «скурпульозно».

КОНКУРС — ЩОДНЯ

Чемпіоном Всеукраїнського чемпіонату з швидкісного поїдання вареників став випускник Львівського національного університету ім. І. Франка Тарас Дзюба, котрий на столичному майдані Незалежності за 5 хвилин 22 секунди згамав аж сто вареників. Тепер він готується до всесвітнього чемпіонату «вареникоїдів», що відбудеться в Нью-Йорку в листопаді.

А студенти України виступили з ініціативою, щоб подібні конкурси проводилися у всіх вузах — щодня! І в них змогли брати участь усі спудеї. Дехто навіть наполягає, щоб конкурси проводилися вранці, в обід, і увечері.

ТРАНСПОРТНІ ЕКСТРІМИ

За результатами перевірок, які державна автомобільно-технічна інспекція провела у Харкові, кожна третя маршрутка несправна. У 30 водіїв не було прав на перевезення пасажирів. 20 водіїв правоохоронці покарали за те, що виїжджали на маршрут у нетверезому стані.

Як повідомляють наші кореспонденти, подібна ситуація з маршрутками і в інших містах України.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Скажіть, дорогенька, який курс нам обрати: на Схід чи на Захід?

Микола КАПУСТА

Сергій ФЕДЬКО

Василь ФЛЬОРКО

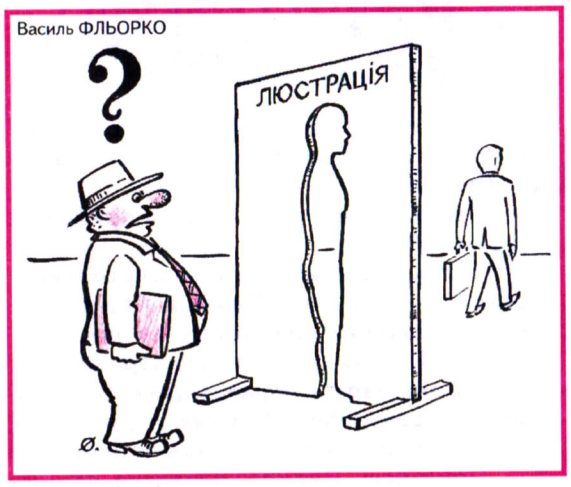

Володимир АДАМОВИЧ

УВАГА!
УВАГА!

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Наступного року нашому журналу виповнюється 85 років! Це одне з найстаріших видань України. Хотілося б, щоб ми відсвяткували славний ювілей із найширшим колом наших читачів. Уже розпочалася передплата на «Перець» на 2007 рік.

Передплатна ціна:
на рік — 29 грн. 76 коп.
на півроку — 14 грн. 88 коп.
на 3 місяці — 7 грн. 44 коп.
Поштовий індекс — 74393.

Звертаємо увагу на те, що ціна за передплатою набагато нижча, ніж у кіосках.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»!

Олексій КОХАН

— Та хіба можна будувати тут завод?! Поблизу ж ні річки, ні озера, щоб відходи зливати...

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

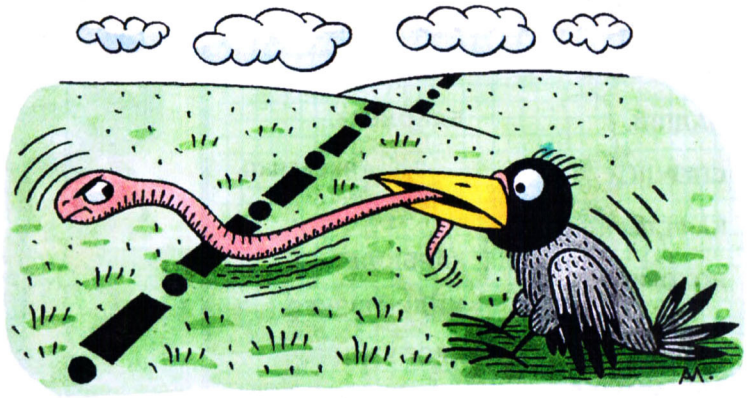

Я б вам порекомендував

ГУМОРЕСКА

— Порятуйте мене, лікарю! У мене жахливий тиск! Або, я висловлюся простіше, артеріальна гіпертензія.

— Сідайте, будь ласка. Давно хворієте?

— Давно... з минулого вівторка. Гадаю, це пов'язано з гіпотамічними дисфункціями і підвищенням нервового тонусу.

— Ви вважаєте, тонусу?

— Саме тонусу, лікарю. Але можливе і порушення процесів депонування порадреналіну.

— Гм, навіть так?

— А чому б і ні? Хоча і швидкість гломерулярної фільтрації може бути занадто низькою, якщо екскреція іонів натрію не в нормі.

— Вибачте, ви за професією лікар?

— Ні. Я перукар.

— Перукар?

— А чому ви дивуєтеся? В душі кожний цирульник ще й лікар. Як кажуть, Фігаро тут і Фігаро ще десь. А медичної літератури вистачає.

— Зрозуміло, зрозуміло. Так який у вас тиск?

— А вас який, лікарю, цікавить? Діастологічний, геодинамічний чи систологічний? На руці чи на нозі?

— Та хоч який-небудь...

— На руці я не пам'ятаю, а на нозі на двадцять міліметрів вищий...

— І скільки це?

— Та яка різниця, лікарю? Адже вимір тиску, тобто звукова нормотензія, дає неточні показники. І тому...

— Зачекайте, зачекайте! Що ви, врешті, хочете від мене?

— Ліки від гіпертонії, зрозуміло. Що-небудь із нейротробних засобів. Для блокування рецепторів.

— Так... для блокування...

— І не тільки, лікарю. Треба ще і для дії на гладку мускулатуру артеріол кровотоку.

— Ну, знаєте!

— І, прошу, додайте парочку препаратів для виведення натрію. Краще всього із тіазидової групи.

— Тіазидової? О, Боже!

— Звичайно, при цьому можлива хронічна гіповолемія... Що з вами, лікарю?

— Води мені дайте, води! І щось заспокійливе...

— Я б вам порекомендував седуксен. Але можна і тріоксазин. У крайньому випадку — еленіум. Вам знову гірше? Що я можу ще для вас зробити?

— Дякую, ви уже зробили...

— Але все-таки, лікарю. Не соромтеся.

— Ну тоді викличте для когось із нас «Швидку допомогу». І бажано з психбригадою...

Ігор ГУСАЧЕНКО.

м. Київ.

ЄДИНИЙ БЛОК

«Команду створимо одну,—
Все Вовк товкмачив Барану,—
На ногу житимеш широку,
Як увійдеш до мого блоку».

ЩИРЕ КАЯТТЯ

Ковтнувши кролика, удав
Так гірко плакав і ридав;
За гріх свій каявсь кілька днів,
Аж поки знов не... зголоднів.

ЛІНЬ

Пережила наша Лінь
Цілу сотню поколінь.
Вже й життя їй — до ковіньки,
Та померти якось... ліньки...

Роман ГОЛИНСЬКИЙ.

м. Городок
на Львівщині.

Описки самописки

ФРАЄРВЕРК.
НАДПІЙ.
СПЕРЦІЇ.
КАФЕТИРІЙ.
ЛОХОМОТИВ.
НАРКОМАР.
БАБЛООТЕКА.
СТЕПАНДІАТ.
ШКАФЕДРА.

ПИВОНЕР.
БАБОНЕНТ.

Роман ЯКОВЕНКО.
м. Кіровоград.

КАРБІОЛЕТ.
МИЛИЙ БІЗНЕС.
ПРОПУЗИЦІЯ.
КОЛОВОРІТ.

Григорій СТОРОЖ.
с. Джурин
на Вінниччині.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Ви стверджували, що я майже покійник, а я все живу і живу!
— Ну... медицина тут безсила.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А нагорі, сусідоньки, немає жодної пристойної людини. Усі злодії та хапуги!
— Бабо, ви чого це мене ображаєте?!

У цій усмішці усі слова починаються з однієї й тієї ж літери. Це свідчить і про багатство нашої мови, і, безумовно про талант автора. Може, й ви позмагаєтеся з Володимиром Павловичем Колосом, котрий, до речі, є давнім автором «Перця», у написанні подібних творів.

П-П-ОХМЕЛИЛИСЬ

Понеділок. Першим прийшов Петро. Переступив поріг. Привітався — подав правицю. Промовив:

— Привіт, Пилипе! Провідати прийшов. Понімаєш?

Потім приплентався Прокоша, прозваний Притикою — приятель Пилипів. Порозсідалися. Погомоніли про погоду, посіви, приморозки. Послухали передачу першої програми. Поки Парася поралася, переглянули пресу. Перекурили. «Прима» подорожчала... помовчали. Петро почухав потилицю.

— Понімаєш, Пилипе, первачка приніс пляшечку. Поперек пече. Печінка підводить. Певно, похмелитись пора...

— Підтримую,— прогундосив Прокоша.

Пилип покивав Парасі. Парася порізала паляницю. Поставила полумисок пастеризованих печериць, півника притушкованого. Присолили. Приперчили. Петро поналивав. Понюхав. Підняв палець. Пригубив. Перехилив. Приятелі підтримали. Повипивали. Повиїдали. Пооблизувалися. Парася підсунула пахучі пиріжки. Поставила «Перцівки». Повторили. Перепочили. Підкидним порозважались. Погони Прокоші почепили.

Пересварились. Помирились. Поділились політичними поглядами, покритикували Президента, парламент, Прем'єра, правих, протилежних. Похвалили Парасю, пішли, похитуючись.

Володимир КОЛОС.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

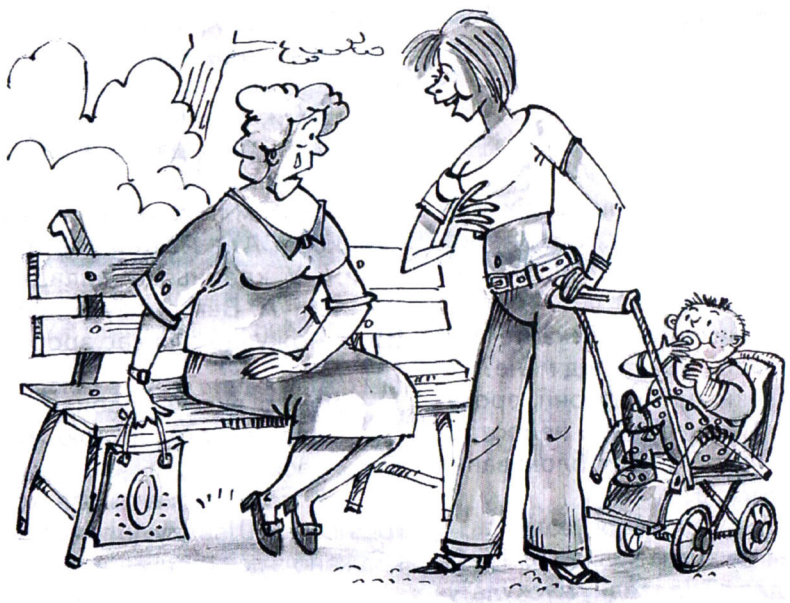

— Мій синок уже ходить!
— А мій — сидить. Чотири роки дали...

Олексій КОХАН

— Директором бібліотеки призначаю замість пані Сови пана Пацюка!

КАЛАМБУРИ

НЕ СХУД

Його живіт ніяк не спав,
Тому що тільки їв та спав.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

Не стій де попало
Особливо — де попало.

ЩЕ Й СПІВАЄМО

Хоч харчі наші й пісні,
А співаємо пісні!..

Леонід ЗАБАРА.

— Шановні! Я ж просив для групи направити Мойсея, а ви Сусаніна прислали!

ДВАНАДЦЯТЬ БУХАНЦІВ

Під час спільних військових навчань генерали різних армій вирішили влаштувати змагання: чий солдат за один раз з'їсть більше хліба.

Вийшов здоровенний американець, з'їв два буханці, а більше — не може.

Француз з'їв два з половиною. Німець увіпхнув у себе аж чотири. Дійшла черга до рядового Петренка. Наш солдат вийшов, з'їв четвертинку — і відсунув буханець.

Обурений наш генерал негайно викликає офіцера, котрий вибирав цього солдата і тупотить ногами:

— Де ти його знайшов?! Навіть я, якщо піднатужусь, можу хлібину за один присіст ум'яти!!!

Офіцер тільки закліпав очима:

— Сам не знаю, пане генерале... За десять хвилин до змагань ми влаштували йому тренування. Так він, повірте, дванадцять буханців — з'їв, як за спину кинув...

Іван БЕРХІВЕЦЬ.

с. Ягідне
Артемівського району
Донецької області.

САТИРИЧНА МОЗАЇКА РОМАНА ДІДУЛИ

* * *

У нас в Україні створилася парадоксальна ситуація: письменників і читачів стало приблизно однаково... Ну, звичайно, ви розумієте, що я перебільшую. Письменників значно більше.

* * *

Прокльон: «А щоб ти виглядав, як на фотокартці в паспорті».

* * *

Перетворення: кожен сам по собі — гарний хлопець, а як зберуться докупи — барани.

* * *

— Де мої приятелі? Хто де... Хто працює за фахом, а хто за кордоном.

* * *

Чиновник у телевізійній студії обмовився:
— Наше відьомство робить усе...

* * *

Священник Іван, син митника, зять податківця.

* * *

Чи наважилися б ви запросити в хату п'ять-шість брехунів і сказати: брешіть по черзі. Спочатку перший, потім другий, а набридла вам брехня другого, тикайте пальцем, тепер ти бреши, третій, і так аж до шостого. І отак — скільки ваша душа витримає. Ні, це щось неможливе. Навіщо такі випробування, скажете ви, і матимете рацію. А проте з цими брехунами ви живете, ви міняєте їх щоразу, лежачи на канапі і тикаючи пальцем у пульт свого домашнього телевізора.

* * *

Коли на цей капітал буде капітальна перевірка?

* * *

Що тепер означає «вміти жити?» Це вміти красти.

* * *

Він не писав брехні, але так одягав і прикрашав правду, що її ніхто не визнавав.

м. Львів.

ТЕНДЕР

ГУМОРЕСКА

— Увага, панове! Тендерний комітет розпочинає свою роботу. Прошу всіх зорганізуватись. Сьогодні повинні визначити підрядника ремонту фасаду міськради,— постукав олівцем по пляшці з мінералкою голова комітету. — Заявки подали три організації. Отож, секретаря прошу розірвати конверти з пропозиціями.

Чарівна білявка розірвала перший конверт.

— Фірма «Веселий будівельник» подала свій кошторис. У них тридцять тисяч гривень коштуватимуть матеріали і у двадцять тисяч обійдеться робота. Гаразд! Оленко, тепер відкривайте другий конверт.

Дівча обережно відірвало паперову смужку.

— А ось ще одна пропозиція,— бозна чому зрадів головуючий. — Компанія «Рембуд» обіцяє полагодити фасад будинку мерії за сімдесят тисяч гривень. З них — безпосередньо роботи обійдуться міському бюджету у тридцять тисяч гривень. Дякуємо.

Секретар комітету взяла останній конверт.

— Це документи, подані корпорацією «Наш дім». Ага-а,— задумався голова тендерного комітету. — Шпаклівка, фарба, мастика у них коштують шістдесят тисяч гривень і тридцять тисяч оцінюють вони роботу свого колективу на нашому фасаді. Ого-го! — мимоволі вирвалося.

Тут члени комітету загули, мов черга перед ощадбанком. Почали кидати невдоволені репліки. Мовляв, як могла така шанована корпорація так завищити вартість ремонтних робіт, зазіхнути на найсвятіше — на бюджет міста. Звісно, немає й мови — треба віддати підряд «Веселому будівельнику».

— Андрію Олександровичу, вам записка,— ділова блондинка простягла головуючому згорнутий аркуш.

«Шановний Андрію Олександровичу, не робіть дурниць. Пропоную все-таки нас визнати переможцями торгів. Із виділених мерією 90 тисяч — по двадцять

тисяч вам і нам. А на решту п'ятдесят нехай фірма «Веселий будівельник» лагодить фасад. З повагою — президент корпорації «Наш дім» Фещенко».

Володимир СУБОТА.

м. Харків.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Питаєте, чому це я сиджу на двох стільцях?..

ФРАЗИ

✓ *Риба псується з голови... То що, виведемо нову породу?*
✓ *Що скаже про залізний характер корозія?*
✓ *Погано, що не маєш, але ще гірше, коли не знаєш, де взяти.*

Василь МОМОТЮК.

Радна САХАЛТУЄВ (тема Леоніда Телятникова)

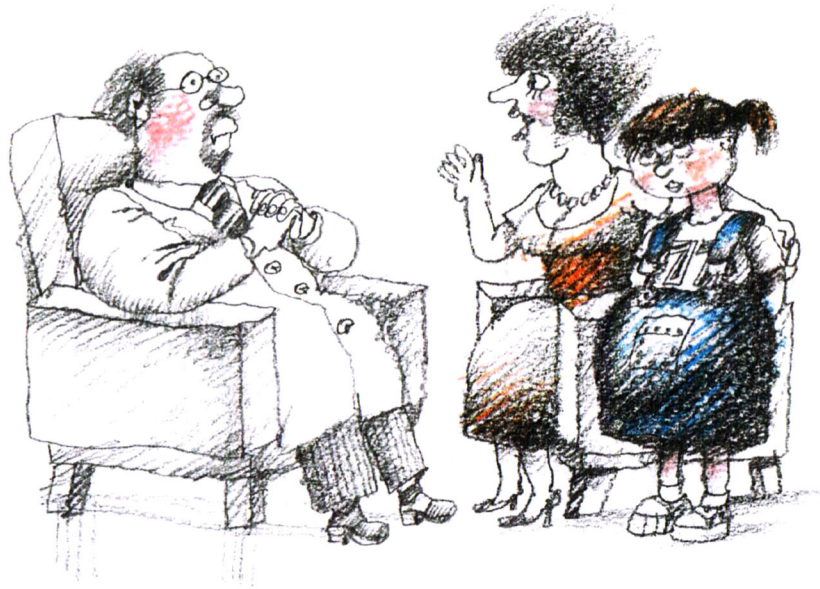

— Вона дуже хотіла дізнатися, звідки беруться діти...

Сатиричні мініатюри

Володимир СТРЕКАЛЬ

ЗАМКНЕНЕ КОЛО

Пояснити можна чим це,
Як змиритися з цим фактом?
Депутат стає злочинцем,
А злочинець депутатом.

НОВА ЛАЙКА

З реформами щось негаразд,
У них — то посухи то зливи.
Та й слово «реформа» для нас
Стає уже майже лайливим.

ШКОДА ВІД НЕЗНАННЯ МОВИ

Не в ладах із мовою Гаврило
Й має неприємності самі:
Щось Гаврилу совість говорила,
Тільки він її не зрозумів.

СЛОВО І КРИК

Свободу слова — як нектар би пити,
А ми бузу затіяли велику,
У захваті не змігши відрізнити
Свободу слова від свободи крику.

ТРУДИ ПРАВЕДНІ

Всім роботи є доволі,
І вона для всіх тяжка:
На руках у цих мозолі,
А у тих на язиках.

ГРАВЦІ

Скрізь гравці — і гуртом, й поодинці
У країні від краю до краю.
Паганіні не грав так на скрипці,
Як у нас на політиці грають.

ТЕОРЕТИКИ

Грамотіїв тих повен дім,
Так говорять, що йде луна.
Що робити — відомо всім,
Як робити — ніхто не зна.

ХТО ДЕ

В нас шикарних авто вже по вінця,
І отак ми долаємо шлях:
В «Мерседесах» — нові українці,
Україна нова — на волах.

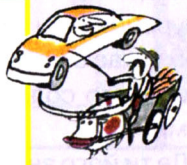

ДАРЕМНЕ КИПІННЯ

Гарячим був і правду скрізь казав,
І діло мав усюди і до всього.
Кипів і булькав, начебто казан,
Та в ньому не варилося нічого.

усмішки з конверта

АНГЕЛИ

Вулицею на шаленій швидкості мчить автомобіль. За кермом — п'яний, як чіп, водій. В машині двоє його друзів. У пасажирів не витримують нерви:

— Митюхо, зупини, ми вийдемо.

Машина зупинилася. Коли друзі вийшли, водій вигукнув їм услід:

— Боягузи! Зі мною ж ангели-охоронці. Вони не дадуть мені розбитися!

Машина заревіла і стрілою полетіла далі...

За кілька хвилин хтось іззаду поплескав його по плечу:

— Митюхо, це ми, твої ангели-охоронці. Далі полетиш сам.

Олена ГРІНКЕВИЧ.

м. Очаків
Миколаївської області.

ЯК ПО ТЕЛЕВІЗОРУ

Мати вкладає спати чотирирічного сина.

— На добраніч, синку! Тобі уже, мабуть, сон про зайчика сниться.

— Ще ні, поки реклама.

Оксана ЗАРІКА.

смт Любешів
на Волині.

ПРАВА

Три працівники ДАІ зупиняють крутого на «Мерседесі»:

— Ви перевищили швидкість!

Той дістає гаманець і дає кожному по сто баксів:

— Ось тобі, ось тобі, ось тобі...

— Ви перевищили швидкість! — стоять на своєму даішники.

Тоді крутий тицяє кожному по двісті доларів.

— Ось тобі, ось тобі, ось тобі...

— Нам ваші гроші не потрібні,— рішуче відповідають автоінспектори. — Покажіть права водія...

— Ну, в натурі, я таких ще не бачив! — лізе до кишені крутий і дістає звідти документи. — Ось тобі права, ось тобі права, ось тобі!..

Федір ДЕРЕМЕЗНИЙ.

м. Обухів
Київської області.

ПОДОЇВ

— А чому це, Артеме, у тебе голова забинтована?

— Це наша корова...

— Так вона ж у тебе нібито сумирна...

— Сумирна, то сумирна... Але так склалося... Жінка поїхала до матері, а мене попросила подоїти увечері Лиску. Узяв я відро, сів. А корова хвостом по пиці — хвись. Хвись раз, хвись два... Ну я й вирішив прив'язати до хвоста цеглину...

Микола ЖИХОВ.

с. Нова Спарта
Середино-Будського району
на Сумщині.

Валерій МОГИЛЬНИЙ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

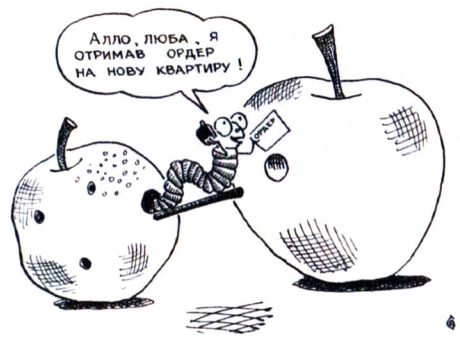

Василь КАЗАКОВ

ІРОНІЗМИ

Настає час, коли зовнішність взагалі не має ніякого значення.

Якщо є бажання полаятись, досить будь-якого слова, щоб причепитися до нього.

Кожному леву здається, що до нього царювали набагато гірше.

Безхребетні раді будь-якій владі.

Маючи совість, ви платите за утримання тих, хто її не має.

Тільки учні можуть поставити справедливу оцінку роботі викладача.

Чим тугіший гаманець у підсудного, тим більше у нього пом'якшуючих обставин.

Юрій РИБНИКОВ.
м. Полтава.

Олексій КОХАН (тема Михайла Прудника)

— Вам теж не дісталося підручників? А я у Славика взяв покористуватися за два пиріжки.

Народні усмішки

КУДИ Я ПОТРАПИЛА?

Телефонує жінка:

— Алло, куди я потрапила?

— Це баня!

— Куди, куди?

— В баню!

— Ви не жартуєте?

— З якого б це дива?

— Ну й добре, що баня. Це я знайшла у чоловікових штанях на папірчику якийсь номер телефону...

Почув і записав Артем ЗОЛОТНИЦЬКИЙ.
смт Компаніївка Кіровоградської області.

ПРОГРЕС

Батько до сина, який повернувся із школи додому:

— Яку оцінку сьогодні отримав?

— Маємо прогрес! Двійку...

— Який же це «прогрес»?

— Так учора було дві двійки, а сьогодні лише одна.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.
м. Мостиська на Львівщині.

ІЗ ГАЗЕТ

Здибалися на вулиці діди, котрі давненько не бачилися:

— Іване Сидоровичу, чому це ви до мене не заходите? Забігли б на хвилинку, запитали, як здоров'я?

— А я про ваше здоров'я, Максиме Петровичу, через нашу місцеву газету дізнаюся.

— Яким чином?

— Як у газеті немає некролога, значить, ви здорові...

Почув і записав Сергій КУМАСЬ.
м. Миргород на Полтавщині.

НЕ ВГОДИШ

— І що його робити? Ніяк не можу одружитися. Яку дівчину не приведу додому — матері не подобається...

— А ти знайди схожу на матір...

— Пробував...

— Ну й що?

— Батько дуже протестує!

Почув і записав Леонід БЕСАРАБ.
смт Березувате на Миколаївщині.

Вінегрет із перцем

Валерій МОГИЛЬНИЙ

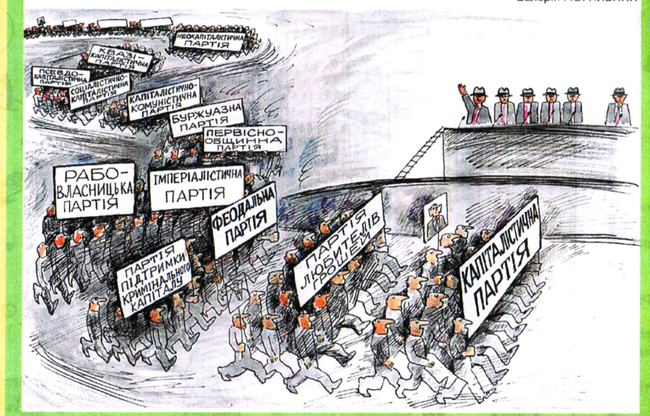

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Олександр КОСТЕНКО

Радна САХАЛТУЄВ (тема Леоніда Телятникова)

— Ваш стимулятор росту діє якось нерівномірно.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Хотіли влаштувати свого сина на роботу, так він нам отаке влаштував...

Василь ФЛЬОРКО

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

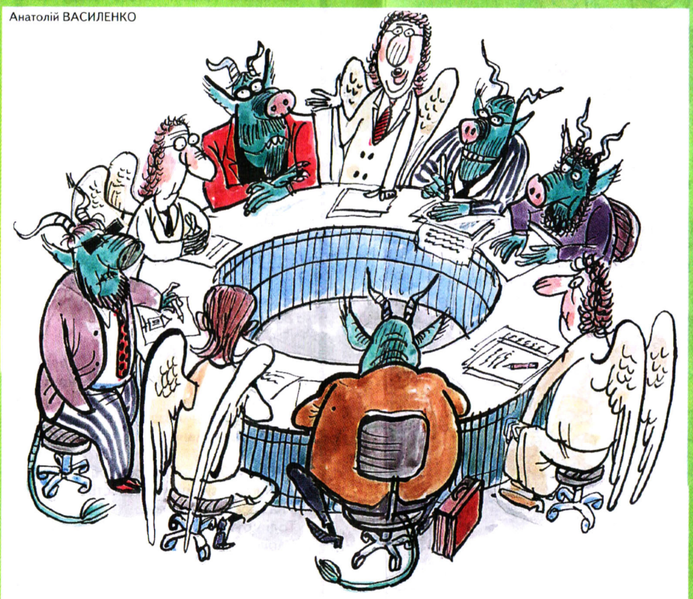

— Нам вдалося створити широку коаліцію примирення...

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

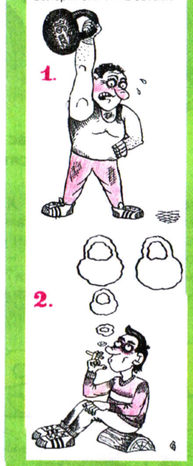

Бронislав ЖУКОВСЬКИЙ

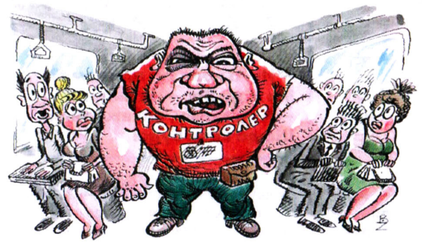

— Ану швиденько всі приготували гроші для сплати штрафу!..

Олексій КОХАН

Василь ФЛЬОРКО

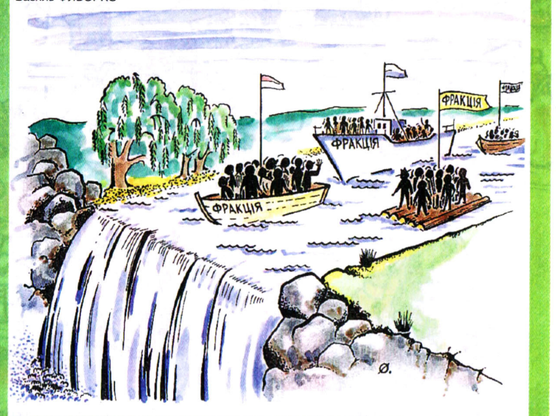

Валерій ЧМИРЬОВ

— Торгувати напоями у невстановлених місцях заборонено!

Олексій КОХАН

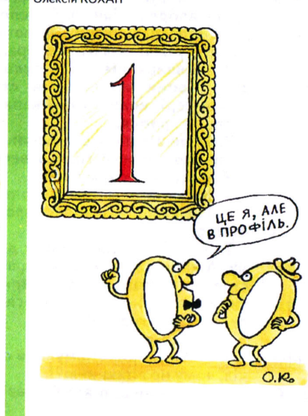

Радна САХАЛТУЄВ (тема Василя Фльорка)

Народні усмішки

ЯКА РІЗНИЦЯ

Пливе баран по океану. Згори чайки кричать йому:

— Гей, баранчику, куди курс тримаємо?!

— В Африку!

— Баран він і є баран! Африка ж в іншому боці!!!

— Яка мені різниця — все одно не допливу...

Почув і записав Юрій ЧОБОТЕНКО.
смт Любашівка Одеської області.

КОПІЯ

Білявка зустрічає подругу з дитячою коляскою і заглядає всередину:

— Точна копія татуся!

— Правильно! А мій чоловік каже, що дитина схожа на нього.

ЯК ЖИВЕТЕ?

— Як живете, Івановичу?

— Як на кораблі.

— Тобто?

— Широкі горизонти, нудить і немає куди втекти...

Почув і записав Кирило ТОЧЕВИКА.
м. Острог Рівненської області.

ПОЯСНИВ

Батько взяв щоденник сина, гортає його, а потім знервовано питає:

— Мирославе! Поясни мені, чому в тебе з усіх предметів, крім географії, двійки?

Мирослав насуплено:

— На географії мене ще не викликали...

Почув і записав Валерій ДЕРКАЧ.
с. Шарівка Богодухівського району на Харківщині.

НИЖЧЕ ПОЯСА

Телекоментатор розповідає про поєдинок боксерів:

— Петрусяк атакує. Він у прекрасній формі, добре рухається. А ось і його знаменитий удар у щелепу! Ні... Суддя зупиняє бій. Удар нижче пояса — суперник встиг підтягнути труси до самісіньких вух...

Почула і записала Віра ГРИЦЕНКО.
м. Тростянець на Сумщині.

Георгій МАЙОРЕНКО

— Це все ми знесемо і побудуємо новий хмарочос. Необхідний дозвіл у нас є.

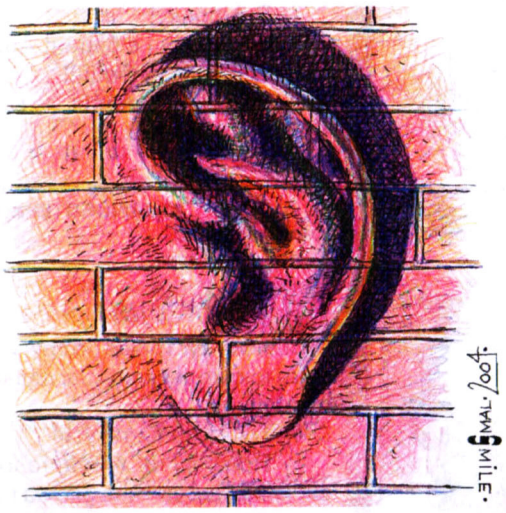

Олег СМАЛЬ

Григорій ЄЛИШЕВИЧ

Кава

Ревізор уже готовий
Приступить до справи,
А тут йому пропонують
Випить чашку кави.

А той: — Вибачте, по-перше,
Я прийшов не в гості,
А, по-друге, ви сьогодні
В мене уже шості.

— Ну, а кава тут при чому?
Ми ж до Вас — як люди...
— А при тому, що вже знаю,
Що до кави буде!

Вадим СИМИНОГА

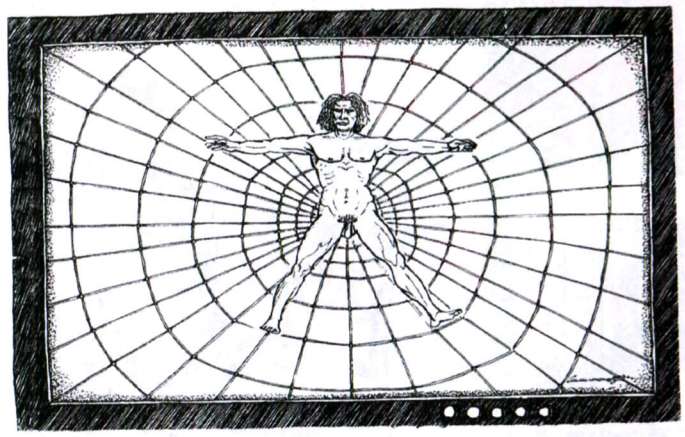

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

— Це у вас золоте весілля?
— Ні, десяте.

На багаті села!!!

ПРИДИБЕНЦІЯ

Село Тернівка відоме в окрузі тим, що недалеко від нього колись стояла авіачастина. Тому на майдані, поблизу сільради, встановили тут на п'єдесталі срібнокрилий винищувач, який своє відлітав. А ще відоме тим, що перед виборами сюди підвели газ. Обіцяли всьому району, а пощастило тільки одному селу. Бо вибори якось швидко закінчилися. Тернівці раділи, як діти: «Нарешті і ми заживемо по-городському!» Розвалювали в хатах груби і печі, встановлювали газові плити, котли для водяного опалення...

Тільки баба Марина і тітка Оксана зустріли прихід цивілізації без якоїсь особливої радості.

— Варила оце борщ на газу,— розказувала тітка Оксана сусідці.— Усе ніби й клала, як завжди: і бурячок, і картопельку, і петрушечку... Насипала чоловікові в обід миску... Він носом покрутив, мовчки висьорбав і більше не захотів. То, було, скаже: «Та я не голодний...», а три миски знехочу з'їсть. А коли при апетиті, то тільки зітхне: «Добрий борщик, та малий горщик!» Цього ж разу тільки буркнув: «Наче на тракторній вихлопній трубі варила...»

— Ну ясно, що не такий, як із печі... Він же там так умліє!... Їси — і хочеться. Зате на газовій плиті швидше: раз-два і готово. Ні тобі дров, ні вугілля...— сусідка їй на те.

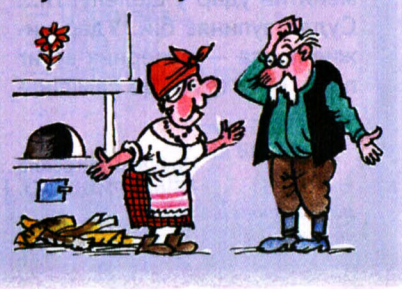

— А ми печі все одно не викидали... Там же і пиріжки смачні виходять, і паски...— хвалилася тітка Оксана.

Залишила піч і баба Марина. Їй дід Павло так сказав:

— Не смій викидати! У мене ж радикуліт!.. Мені без печі, як козакові без коня...

І ще два чоловіки у Тернівці не дуже зраділи газифікації. Віктор Гребченко і Микола Твердий. Бо у них були бензопили. І з весни до осені пиляли вони тернівцям дрова. Тепер їхньому «бізнесу» приходив кінець.

Та оце, коли поповзли чутки, що ціни на газ підскочать у кілька разів, баба Марина і тітка Оксана зрозуміли, що вони мудрі люди — куди там нашим правителям!

— У нас тепер є, як ото у телевізорі кажуть, альтернативне опалення!— хвалив сам себе дід Павло.— Біжи, бабо, до Миколи та Віктора, нехай вони дров на зиму нам напиляють...

Та баба Марина запізнилася. Поки вона дошкандибала до вулиці, де живуть «пиляльники», ті вже йшли з пилами за спинами у супроводі тітки Оксани.

— А я хлопці, теж до вас. Треба трохи дровець пильнути...

— Якщо впораємося у тітки Оксани сьогодні, то зайдемо,— пообіцяли «хлопці», яким було уже під шістдесят.— Готуйте, бабо, сулію... Бо під вечір радіо морозець обіцяло.

Коли вже сутеніло, і коли баба Марина і дід Павло вже й не чекали, «хлопці», похитуючись, забрели на подвір'я:

— Ну, де ваші, бабо, дрова?

— Може, завтра?— дивлячись на небо, запитала та.

— Ви нас просили?— здивовано дивився на старенькових розпашілий чи то від випитого, чи від роботи Микола.

— Просили!— відповів за діда й бабу Віктор.

— Ми прийшли?— глянув на нього Микола.

— Прийшли!— кивнув головою Віктор.

— Ми хіба не спеціалісти?! Тоді шукайте інших... А ми завтра їдемо на багаті села.

— Спеціалісти, спеціалісти!— замахали руками дід і баба.

— Тоді готуйте вечерю і показуйте, що пиляти?

— Та ні... Спасибі... Не треба... Мийте руки — і до столу...

Помили руки. Випили за те, щоб дрова добре горіли, щоб господарі не мерзли, щоб зима не лютувала, щоб у печі тяга була добра...

У «пиляльників» тяга була гарна, і вони встали із-за столу тільки тоді, коли з сулії капнула остання крапля.

Вийшли з хати. Небо всіяне зорями. Круторогий місяць весело виблискує на ясному небі.

— Красота!— мовив Микола.

— І не кажи!— закивав головою Віктор.

Та й побрели потихеньку додому. А коли вийшли на майдан, де стояв на постаменті срібнокрилий винищувач, знову зупинилися і задерли вгору голови!

— Красота!

— І не говори! «Чому я не со-о-кіл, чому не літаю-ю-ю?!..»

— Я, Вікторе, в армії в авіації служив!

Хлопці й справді були спеціалістами, і за якусь годину перепиляли усі дров'яні запаси.

— Може, вам садок проріди-ти? — розохотилися «пиляльники».

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

СИНИЦЯ — *невістка.*

МАХОВИК — *хвіст.*

МЕРКУРІЙ — *когут.*

КІНЦІ — *діячі кіно.*

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

●

БАЙКОНУР — *комендант гуртожитку.*

НЕРОБА — *костюм.*

СТЕЖКА — *дружина, що стежить за своїм чоловіком.*

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки.

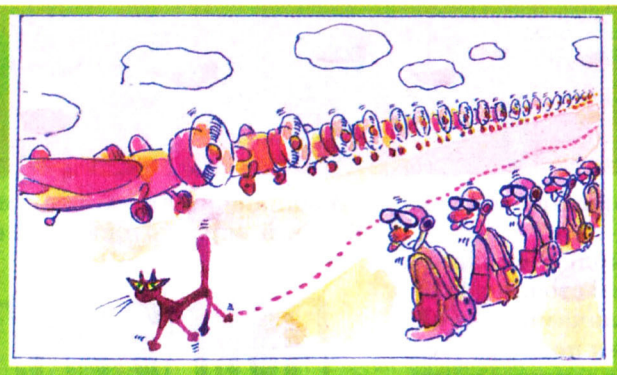

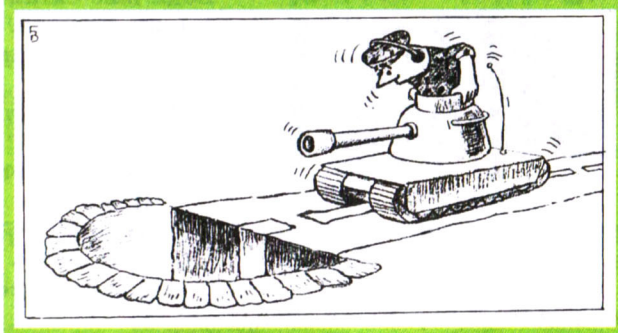

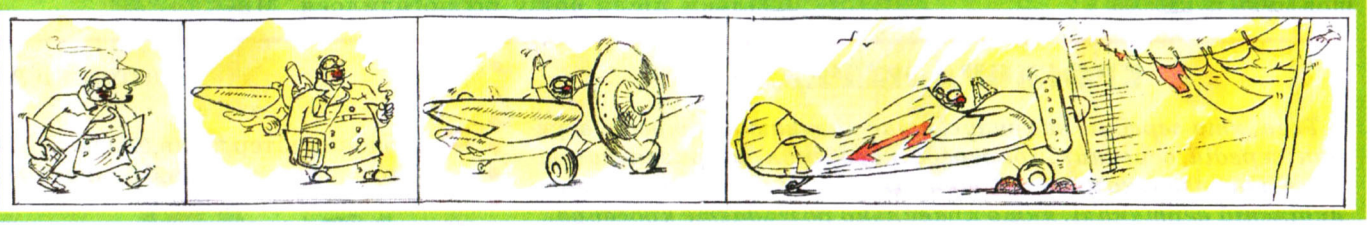

Автошарж.

НОВЕ ІМ'Я

Нам приємно, що відтепер маємо свого карикатуриста і у м. Первомайську, що на Миколаївщині. Звати його — Василь Гавдьо. Запам'ятайте це ім'я.

А зараз пропонуємо кілька малюнків із доробку нашого нового автора.

— Так я теж!— обійняв товариша Микола.— Правда, механіком.

— І я механіком.

— То давай заліземо в літак, посидимо, молодість згадаємо.

Якби хлопці були зовсім тверезі, то, може б, й не видряпалися. А так... Наче затяті альпіністи подерлися вгору. Та ще й з бензопилами. Видряпалися. Сіли в кабіну.

— Від гвинта!— вигукнув Микола.— Заводь двигун.

Віктор жартома смикнув за шнур бензопили і вона заревіла у нічній тиші.

У вікнах найближчих хат спалахнуло світло. Як це так?! Два десятки років стояв на постаменті літак і раптом завівся. Люди висипали на вулицю і не вірили своїм очам. Винищувач ревів наче мав ось-ось здійнятися в небо.

— Ще газу!!!— кричав із радісним блиском в очах Микола!— Летимо!!! На багаті села! Там дрова пилятимемо!

— Єсть, дати газу!!! Єсть, на багаті села!!!— по-військовому відповідав Віктор.

Коли в райвідділі міліції пролунав телефонний дзвінок, що невідомі в Тернівці хочуть із постаменту угнать літак, черговий тільки прокричав у трубку:

— Пити треба менше!

Зателефонували раз, потім ще раз, і ще раз... Черговий став відчувати, що «втрачає розум» і покликав чергового офіцера. Той спочатку сказав не тільки про випивку, а й про закуску... Але дзвінки не припинялися. Дзвонили жінки, чоловіки, діти, діди... Замакітрений черговий офіцер зателефонував у область.

— Сьогодні не перше квітня! — пояснили йому.

Але офіцер дав прослухати магнітофонні записи дзвінків із Тернівки.

— Терористи!— здогадалося обласне начальство.— Висилаємо гелікоптер і групу захоплення. Тільки не дзвоніть до столиці, бо вони всю славу собі присвоять...

Зачувши про славу, із райцентру негайно виїхала оперативна група.

Але запізнилася...

Коли міліціянти прибули до Тернівки, то «льотчики» вже сиділи під постаментом, оточені односельцями, і винувато усміхалися.

— Не полетіли?— зрадів командир оперативників.

— Не полетіли,— відповів хтось сумно з гурту.

— А чому?

— «Чому, чому?»— обурено загули тернівчани.— Бензин у хлопців закінчився...

Михайло ПРУДНИК.

Друже Перче!

Перед виборами усі політичні сили заявили про неприпустимість підвищення тарифів на комунальні послуги. «Це ж,— казали,— веде до зубожіння народу!» А після виборів нам пропонують платити удвічі, а то й утричі більше. То що, щороку проводити вибори в Україні?

Ірина ЧОРНОБРИВЕЦЬ.
м. Харків.

Олексій КОХАН

— Куди це ти з міношукачем серед ночі зібрався?

— Тс-с-с... У Грицька трохи картоплі вкопаю. А він же свій город замінував...

СТОРІНКА ДЛЯ ДІТЕЙ

ПЕРЧЕНЯ

ПОВНА КАЛЮЖА ХАЛЕПИ

Після дощу в дворі утворилася величезна калюжа — наче море.

А на морі плавають кораблі — вирішили Миколка і Костик і невдовзі стояли «на березі» з паперовими корабликами.

— Раз, два, три! Перегони починаються! — скомандував Костик. І хлопчики пустили кораблики на воду. А щоб ті швидше пливли до протилежного «берега», збурювали воду.

Миколчин кораблик був першим, і він на радощах підстрибнув, забувши, що стоїть посеред «моря».

Мама відразу побачила мокрі штанці, сплеснула руками й сказала:

— О, знову вскочив у халепу!

Миколка хотів заперечити, що не бачив ніякої халепи, та змовчав і слухняно пішов мити руки.

Засинаючи, він згадав мамині слова. Може, й справді в калюжі є ота халепа?

От якби завтра пригріло сонечко й висушило калюжу. Тоді можна було б халепу побачити.

Та наступного дня знову йшов дощ. Тільки після обіду розпогодилося. Миколка вийшов у двір — «море» стало ще більшим!

Він трохи постояв на березі, а потім зайшов у калюжу. «Де ж вона, де? Мабуть, заховалась аж посередині»,— Миколка потихеньку добрів до найглибшого місця. Вода вже сягала краю чобіток, а халепи все ще не було. Він зробив ще один крок — і вода хлюпнула в чобітки. Довелося йти додому.

Мама побачила мокрі ноги і розсердилася:

— Знову вскочив у халепу!

— Немає там ніякої халепи! — заперечив Миколка. — Я всю калюжу обшукав!

Мама чомусь засміялась і сказала:

— Значить, вона сама тебе знайла.

Світлана ПРУДНИК.

КРОСВОРД «ВЕРЕДА»

Того, хто вередує, капризує, у нас називають: вереда, вередун, вередій, вередник, привереда, перебендя, капризун, капризуля, коверзун, комиза... А ще... Це ви зможете прочитати у виділеній вертикалі, якщо правильно розгадаєте кросворд.

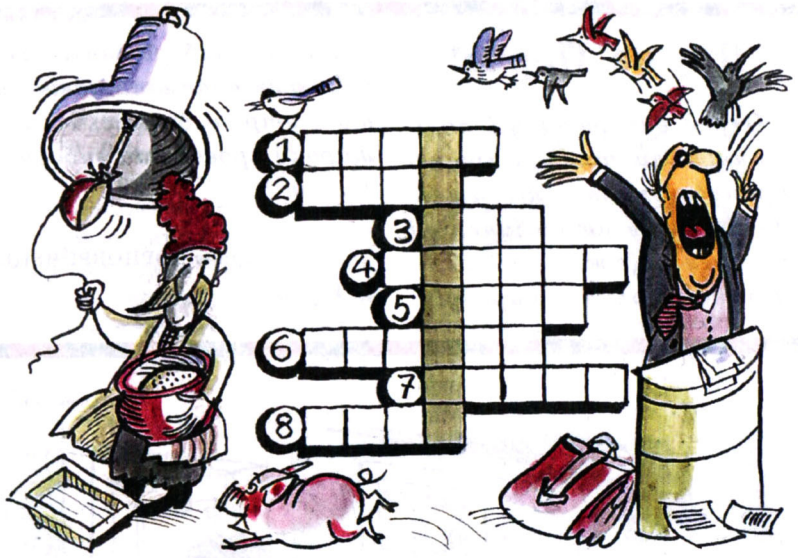

1. ... — не горобець, вилетить — не впіймаєш. 2. Вчення — світ, а невчення — ... . 3. Йому пальця в ... не клади. 4. Краще ... в жмені, ніж журавель в небі. 5. Йому в одне ... влітає, а в друге вилітає. 6. Не знала баба клопоту, купила ... . 7. Чув ... та не знає, де він. 8. Гречана ... сама себе хвалить.

Склав П. МИШКО.

ВІРШАРАДИ

Анатолій КАЧАН

* * *

Солоний вітер після зливи
Трусив щосили синю сливу.

Упала буква «Л» із сливи —
І стала синя слива — сива.

* * *

Я знайшов у лісі гриб.
А приніс додому ... риб.

Мабуть, десь поміж кущів
Букву «Г» я загубив.

КЛЮЄ

Узявши вудку, на ставок
Іду я стежкою крутою.
Дивлюсь — Микола, мій дружок,
Уже стовбичить над водою.

— Ну як діла? Клює чи ні? —
Питаю тихо я Миколу.
Микола хвалиться мені
— Клює сьогодні, як ніколи:
Поки «стеріг» я поплавці,
Що на воді позавмирали,
З коробки кляті горобці
Усю наживку поклювали.

НА БЕРЕЗІ БЕРЕЗА

Безкінечник

На березі — береза,
А на березі — шпак.
Сидить він і над плесом,
Насвистує отак:

На березі — береза,
А на березі шпак.
Сидить він і над плесом
Насвистує отак:

На березі — береза,
А на березі — шпак...
(і так далі)

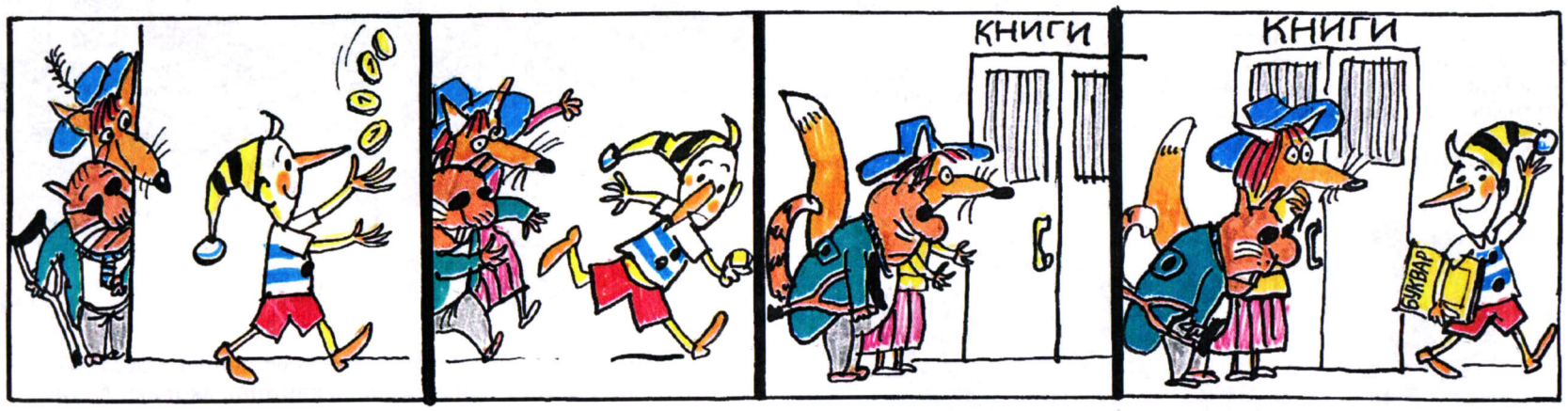

Анатолій ВАСИЛЕНКО

НЕ БУДЕ

— Щось дратує мене, куме,
Двадцять перший вік.
Кажуть, пекло в Україні
Буде через рік.
— Яке пекло?! Ті, хто кажуть,
Зовсім без ума.
В нас для пекла ані кадрів,
Ні смоли нема.
Ті, хто в пеклі надривався
Біля казанів,
Зараз, куме, рай будують
Для своїх панів.

ПОВЕРНЕННЯ ДО НАРОДУ

Один здолав
чужинські глум і скверну,
Здолав себе
і мовив без вагань:
«Народе мій,
до тебе я ще верну,
Коли настане
час випробувань».
А інший сам
натяг вінок із терну
Й собі щось схоже
видав «на гора»:
«Народе мій,
і я до тебе верну,
Коли настане
виборів пора!»

Олексій БОЙКО.

с. Пиків
Калинівського району
на Вінниччині.

КОРОТКИМИ ПЕРЕБІЖКАМИ

- *Запах брехні не вб'єш жодним дезодорантом.*
- *Найдешевшою є річ, придбана за чужі гроші.*
- *Лакей самостійних рішень не приймає.*
- *Двох півнів лекцією не розборониш.*
- *Дурень чухає лоба лише після падіння.*

Юрій БЕРЕЗА.

м. Рівне.

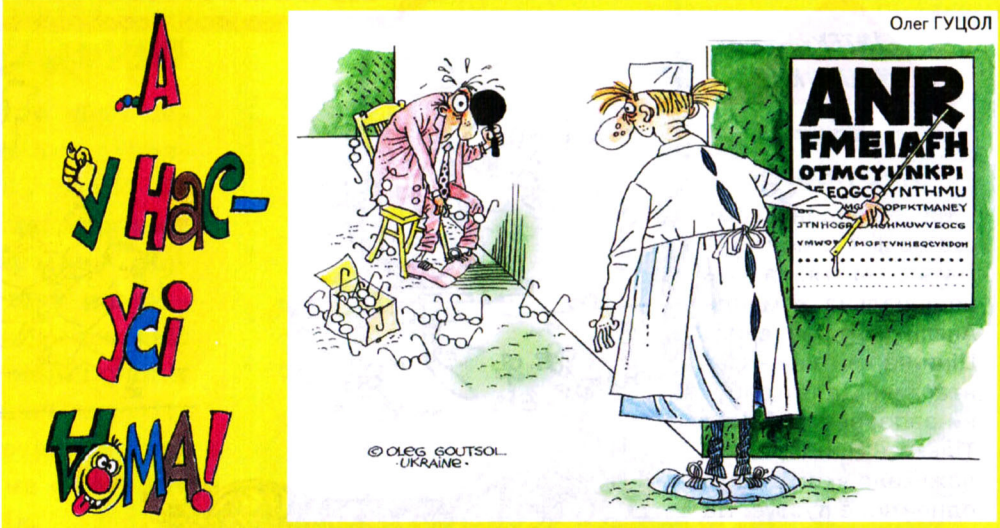

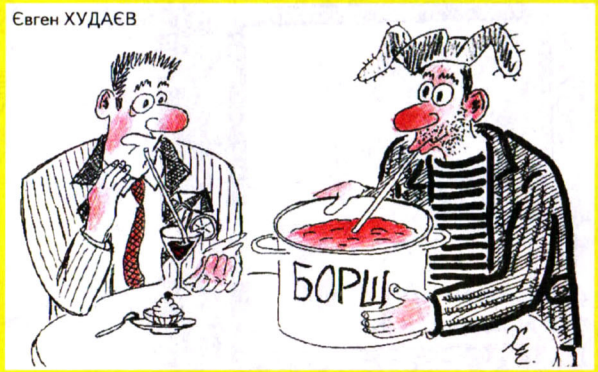

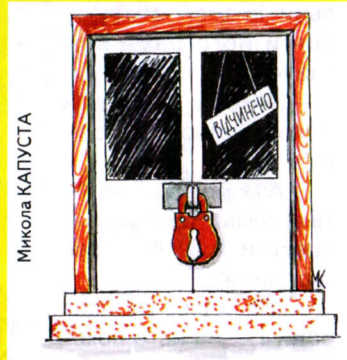

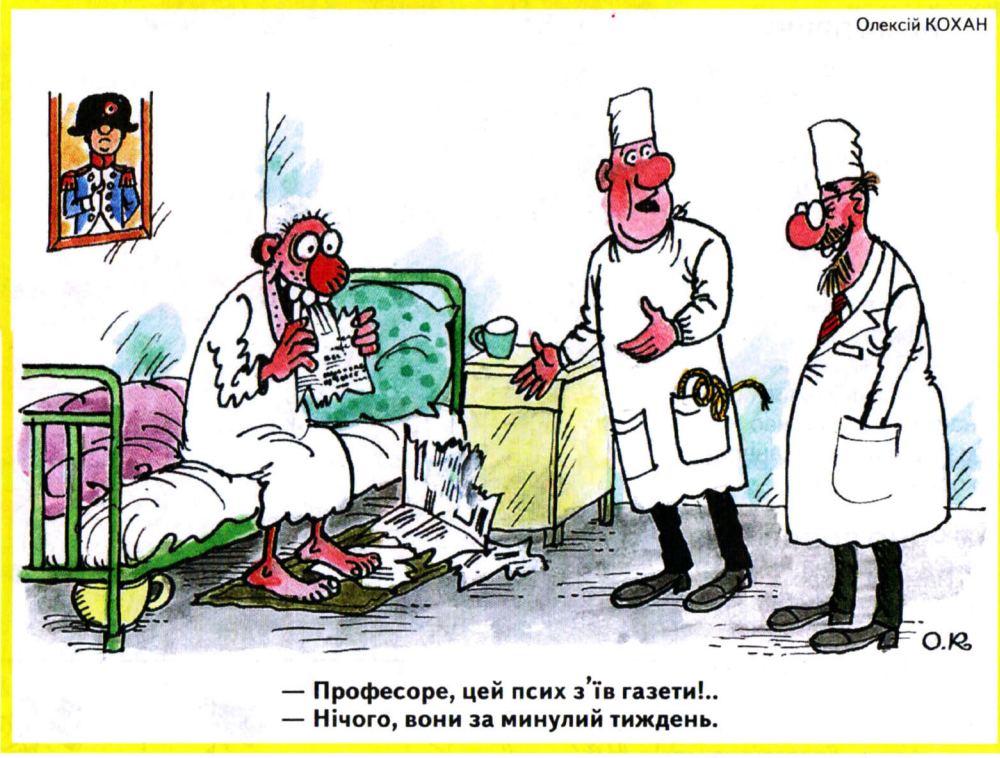

— Професоре, цей псих з'їв газети!..
— Нічого, вони за минулий тиждень.

Міні-усмішки

ОРІЄНТИР

— А як ти, Петре, тут орієнтуєшся, коли пізно вночі з бару ідеш — на цьому кутку села світла ж нема?!

— Тут мене кожен собака знає — по їх гавкоту я дорогу додому й знаходжу.

ЗОЛОТИЙ КЛЮЧИК

— Ви у свого зятя на іменинах були?

— Були. Гарно посиділи.

— А що ви йому подарували?

— Ключ від шестисотого «мерса».

— Я-а-ак, ви йому таке авто подарували?!

— Яке авто?! Я ж сказав — ключ від «мерса».

ДІАГНОЗ

— Не дихайте!— каже лікар пацієнтові.— Дихайте!

— Затамуйте подих! — просить ескулап.

Пацієнт то сопе, то не дихає — аж очі на лоба лізуть.

— Так і запишемо,— констатує лікар, — перебої в дихальній системі.

МАЄМО ТЕ, ЩО МАЄМО?

— Оксанко, ти вже маєш хлопця?

— Маю, від першого чоловіка Максимка, а від другого — Лесика.

ПРИЙМАК

— Я чув, Василю, що ти живеш у приймах?

— Так, я тепер приймак.

— І як воно...

— Жінка і теща здають склотару, а я приймаю.

Флоріан БОДНАР.

м. Чернівці.

УТОЧНИЛА

— А почім оці баклажани?

— Та це... Гм... Як би вам сказати?.. Це не баклажани, а... курчата...

НА ФУТБОЛІ

— Ну, що у нас за команда?! Усі іноземці!

— Чому ж це усі? А кухар, а лікар, а масажист?!

Микола КОЛОДНИЦЬКИЙ.

с. Придністрянське
Ямпільського району
на Вінниччині.

ІНТЕР-СМІШИНКИ

ПАМ'ЯТЬ ПРО НЬОГО

На лондонському стадіоні «Уемблі» — матч століття: грають національна команда Англії і збірна світу. Ціни на квитки — фантастичні, але трибуни заповнені вщерть. Тільки в найдорожчій ложі коло якоїсь дами одне місце пустує. На всі прохання уболівальників дозволити зайняти його дама відказує:

— Ніколи! Це місце мого покійного чоловіка!

— Але ж вашого чоловіка нема! Чому не запросити хоча б когось із родичів?

— На жаль, усі наші родичі — на його похороні.

НЕМА ПРИЧИН

До психіатра прийшов стурбований чоловік.

— Лікарю, оце вже із місяць моя дружина спить неспокійно, говорить у сні. Кричить: «Джоні, ні! Ні, Джоні!

— А як вас звати?

— Джордж.

— Е, якщо кричить «ні», то, думаю, що принаймні в даний час нема причин для занепокоєння...

ЩО РОБИВ

Памела гукає з кухні до чоловіка в іншу кімнату.

— Любий, вийди-но сюди та винеси сміття.

— Але ж, дорогенька, я тільки-но сів!

— А що робив досі?

— Лежав.

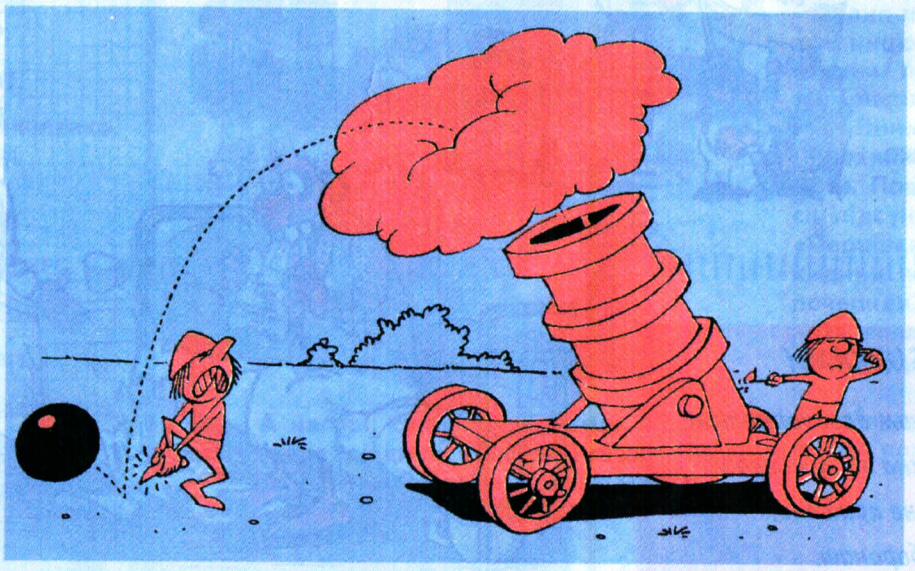

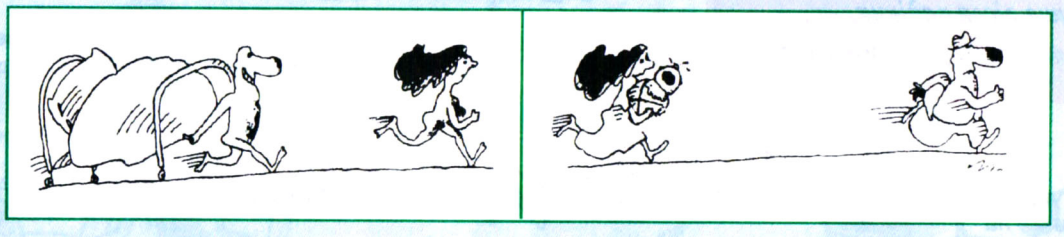

ІНТЕР-СМІШИНКИ

НАДІЙНИЙ СПОСІБ

Молодий аптекар каже шефові:

— Один шотландець хоче отрути за сім пенсів.

— Треба його врятувати. Скажи, що вона коштує вісім пенсів.

ЗАХИСТ

Мішель непокоїться:

— Боюся залишати увечері дітей самих удома.

— А я,— каже подружка,— навчила наших, що коли хтось дзвонить, щоб підходили до дверей і казали: «Мама і тато зайняті — змащують свої пістолети».

ОТ БАЧИТЕ!

— Пане суддя, я невинний! — стоїть на своєму Емеріх.

— Усі так кажуть.

— От бачите! Значить, правда!

ПОПИТ І ПРОПОЗИЦІЯ

Джордж заходить до крамниці і зупиняється перед дуже вродливою продавчинею.

—Панно,—звертається до неї,— хочу купити подарунок братові на день народження. Що ви мені запропонували б для молодого, гарного і дуже багатого мужчини, в якого є все?

— Мій телефонний номер.

ОПЕРАТИВНІСТЬ

— Ти надзвичайний! — вигукує у ліжку Флоренс. — Ми з тобою вперше отак разом, а я вже третій місяць вагітна!

Підготував Д. МИТЮК.

Антоні РІЙД (Австралія)

ВВІЧЛИВІСТЬ

Містер Голдберг вирішив провести відпустку в Німеччині. Він приїхав у гарний гірський готель і в ресторані, де мав столуватися, був посаджений за столик номер два.

За тим столиком їв і один француз. Кожного разу, коли вони зустрічалися за обідом, француз ввічливо усміхався і казав:

— Бон апеті!

Містер Голдберг не знав французької і думав, що француз щодня називає своє ім'я. Отож щоразу відповідав:

— Голдберг.

Так було цілий тиждень. Аж якось містер Голдберг звернувся до метрдотеля:

— Я, звичайно, знаю, що французи — дуже вихована нація, але нащо кожного разу відрекомендовуватися? Та ж я іще з першого разу дуже добре запам'ятав, що пан, який за моїм столиком, зветься Бон Апеті!

— Це не зовсім так, містере Голдберг,— пояснив йому метрдотель. — «Бон апеті» в перекладі з французької означає: «Приємного апетиту».

Наступного дня містер Голдберг обідати пішов трохи пізніше, за столиком уже сидів його француз. Отож містер Голдберг широко усміхнувся і сказав:

— Бон апеті!

Француз теж привітно усміхнувся і щиросердно відповів:

— Голдберг!

Переклад із англійської.

«Міліціонер написав у донесенні, що я не захотів дихати. Хай не старається брехати, бо я і не жив би, якби не дихав».

(Із пояснення).

«Про бійку в сусідів я нічого не чув, бо було пізно, хотілося спати, гудів морозний вітер і гриміло».

«Трава сягала коровам до пояса і вони мирно паслися і доїли велике літнє молоко».

(Із листів до редакції).

Страшне перо не в гусака...

«У Білому морі багато солі і тому воно так називається, і там риба ніколи солона не псується».

(Із учнівського твору).

Надіслав Іван ТОКАР.

«Старий Джеря був зовсім негідний до роботи. У нього погляд задумливий, похилого віку. На обличчі видно зморшки героя».

«Стародавні греки ставили на сцені старогрецькі трагедії і кінокомедії».

«Коли князь Ігор побачив, що військо його перебито, і він в тому числі, він вирішив тікати...»

(Із шкільних зошитів).

Надіслав Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ.

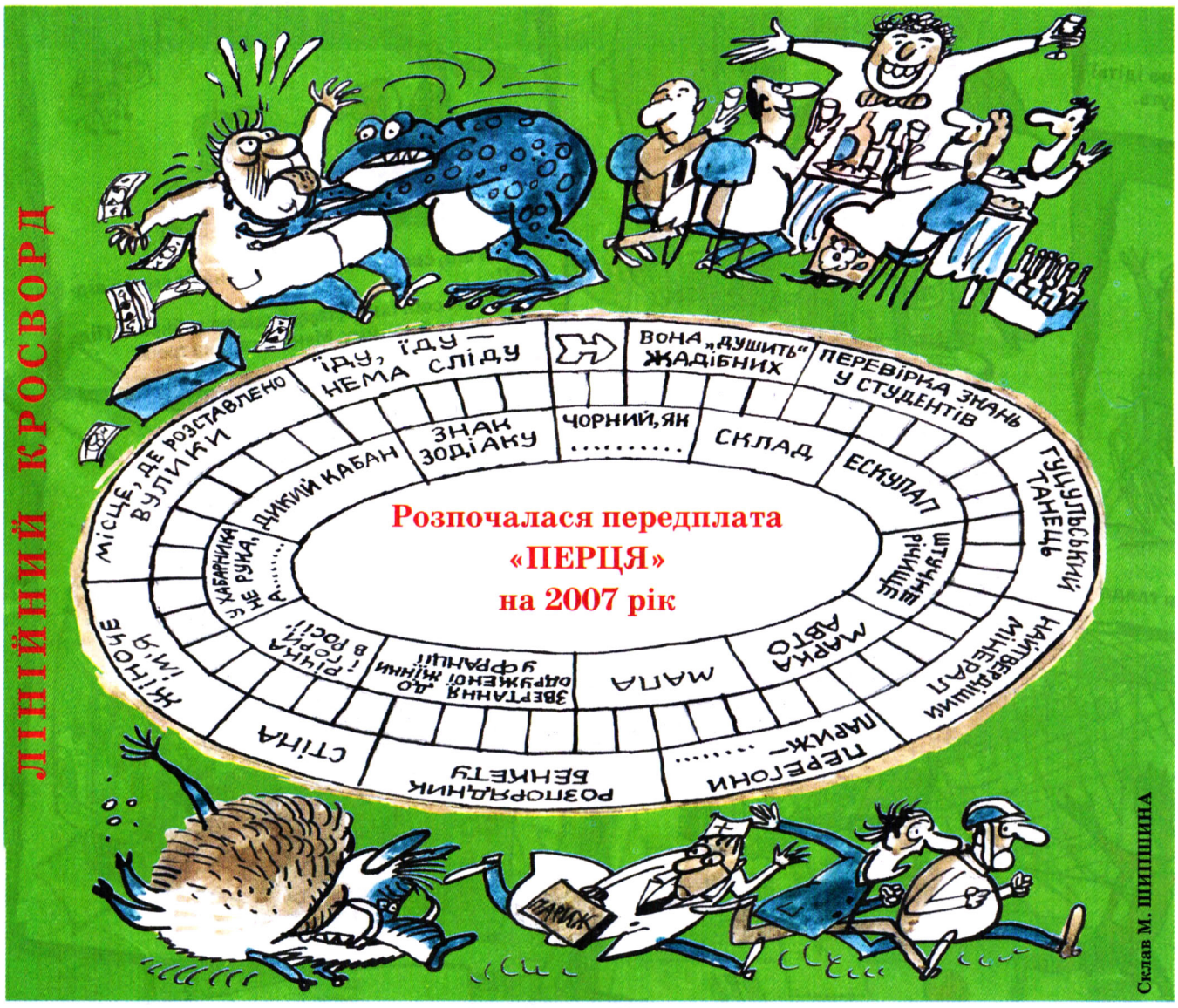

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД «ВЕРЕДА», ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Слово. 2. Тьма. 3. Рот. 4. Синиця. 5. Вухо. 6. Порося. 7. Дзвін. 8. Каша.

У ВИДІЛЕНІЙ ВЕРТИКАЛІ: варивода.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 8

Е	В	К	Л	І	Д	■	С	■	К	І	Т			
К					І	Н	Т	Е	Р	■				
З					А	■	У	Д	А	Ч	А			
А					Л	І	Д	■	С					
М					О	Д	Е	С	А		О			
Е					Г	Е	Н	■	■		С			
Н	Е	Б	О	■	Я	Т	Р	А	Н	Ь				
■	Ф								Д	Е	М			
П	Е	Р	О	■					А	■	А			
О	К	І	С	Т	■	П	О	М	І	Ч				
С	Т	О	Л	И	Ц	Я	■	■	■	К				
А	■	■	І	Н	І	М	■	■	■	А				
Д	Р	И	Н	■	Н	А	■	■	■					
А	■	Д	■	П	А	■	■	■	■	С				
■	Е	Н	■	А	■	■	■	■	■	О				
Г	Р	А	■	Н	■	К	А	П	К	А	Н			

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

У сьомому числі нашого журналу було надруковано карикатуру Олександра Дубовського: стоять два депутати біля третього мікрофона і досить оригінально доводять свою правоту. Один тиче другому під носа дулю, а той показує опоненту язика.

Якщо про багато творів наших художників читачі захоплено пишуть: «Ти дивись, і придумали ж таке!», то тут картинка ніби зійшла з екрана телевізора.

Тому переможцем цього туру високоповажне журі визнало підписи **Василя ГРАБОВЦЯ з м. Могилів-Подільського:** *«Майже з натури»* і *«Яке їхало, таке й здибало»*. Відзначено також **Івана ТОКАРЧУКА з м. Камінь-Каширського, що на Волині:** *«Говорить і показує сесійна зала»*, та **Сергія КАВУНЦЯ із смт Михайлівка Запорізької області:** *«Зійшовся Яким з таким»* та *«Що там говорити, коли нічого балакати»*.

Вітаємо!

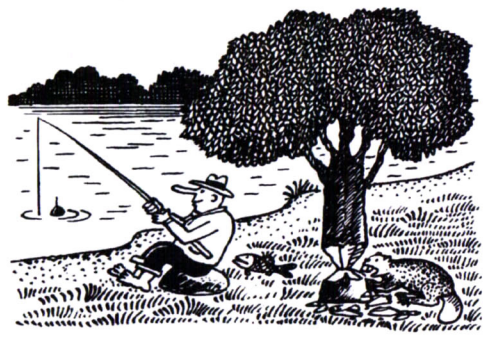

А тепер нове завдання — придумайте підпис до малюнка Валерія КОНОНЕНКА.

На переможців чекають призи.

ПЕРЕЦЬ № 9 (1566)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновники: видавництво "Преса України" та редакція журналу "Перець".

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ № 736 від 20.06.1994 р.

Видавництво "Преса України".

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на "Перець" обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження.

Здано до набору 10.10.2006.
Підписано до друку 19.10.2006.
Формат 70x108/8.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк.арк.
14 умовн.фарб.-відб.
4,1 обл.-вид.арк.
Тираж 9660 прим.
Зам.0110609.
Ціна договірна.
© "Перець" 2006 р.
Заснований у 1922 р.
Видається з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perpz/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво "Преса України". 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Анатолій ВАСИЛЕНКО

НЕЗВИЧАЙНІ СИТУАЦІЇ

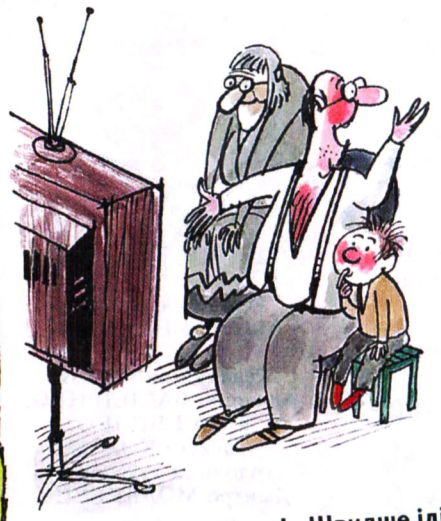

— Вітю, Катю, Петю!.. Швидше ідіть! Зараз рекламу показувати будуть.

— А чого отой тип на тебе витріщився?
— А... то мій лікар... я у нього від алкоголізму лікуюся.

— Ти що, свою віллу під дитячий будинок віддав?!
— Так. А собі їхню стару будівлю забираю. Підремонтую та й житиму. Мені багато не треба.

— Ворота збільшили на прохання глядачів. Вони голи хочуть бачити!

— Прокуратура? Коли ж ви мене за хабарі та корупцію заберете? Я вже третю торбу сухарів доїдаю!

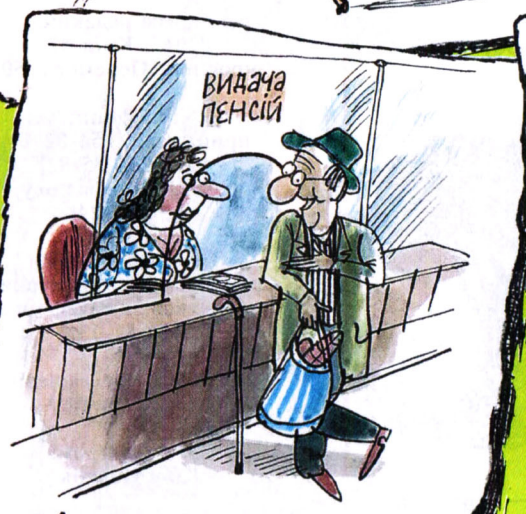

— А я можу і не отримувати пенсію. Я живу з онуком, так нам його стипендії з горою вистачає.

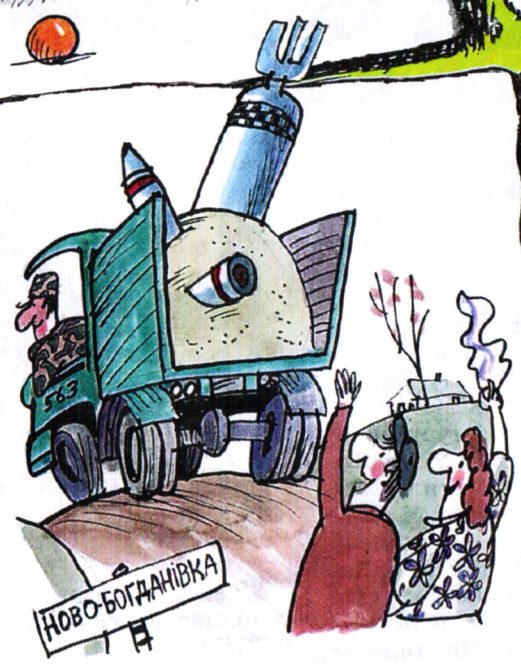

— Все! Останні снаряди вивозять!

— Каже, що депутатом був.
— Бреше! Депутати в тюрязі не сидять!

4820012960675 09